

**Aριθ. 52*

**Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Θεωρήσασα τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου τῶν Δυτικῶν Σποράδων ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου 1828, δι' ἣς διενθύνει εἰς τὸ Δικαστήριον ἀγωγὴν τοῦ Μιχαὴλ Νικολάκη τῆς 7 Σεπτεμβρίου 1828,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τῆς Μαρίας τοῦ ποτὲ Γεωργίου Κονμούτση, πενθερᾶς τοῦ Μιχαὴλ Νικολάου, πρὸς τὸν Ἐκτάκτον Ἐπιτρόπον τῶν Δυτικῶν Σποράδων διενθύνθεῖσαν εἰς τὸ Δικαστήριον τὴν 29 Νοεμβρίου 1828, δι' ἣς ἐνάγει τὸν Γιάννην Γιαλούρην διὰ πειρατείαν,

Θεωρήσασα σημείωσιν τῶν ἀρπαγέντων πραγμάτων καὶ τῶν ὅσα ἐξ αὐτῶν ἐπεστράφησαν ἔπειτα ἐν Μυκόνῳ, τῆς 8 Μαΐου 1828,

Θεωρήσασα τὴν ἔξομολόγησιν τοῦ Μιχαὴλ Νικολάου ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, γενομένην τὴν 19 Σεπτεμβρίου 1828,

Θεωρήσασα τὴν ἔξομολόγησιν τοῦ Γιάννη Γιαλούρη ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, γενομένην τὴν 20ην Νοεμβρίου 1828, παρούσης καὶ τῆς Μαρίας τοῦ Γεωργίου Κονμούτση,

Θεωρήσασα τὴν ἀγακεφαλαίωσιν τῆς ἀπολογίας τοῦ Γιάννη Γιαλούρη τῆς 13 Δεκεμβρίου 1828,

Θεωρήσασα τὴν μαρτυρίαν τοῦ Νικολάου Παντελῆ, Τοποτηρητοῦ εἰς τὴν Μύκονον ὑπάρχαντος κατὰ τὸ 1828,

**Ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:*

1ον) "Οτι ἡ Μαρία τοῦ ποτὲ Γεωργίου Κονμούτση μετὰ τοῦ γαμβροῦ της Μιχαὴλ Νικολάου μετοικοῦντες κατὰ τὸ 1828, Ἀπρίλιον μῆνα, ἐκ Σάμου εἰς Ἰκαρίαν ἐγνυμώθησαν ἐν μέσῳ τοῦ πλοῦ ἀπὸ τὸν Γιάννην Γιαλούρην καὶ τὸν Γεώργιον τῆς Βασιλικῆς, Ψαριανῆς, οἵτινες τοὺς ἐπῆραν ὅλα τὰ φορέματα καὶ τινὰ χρήματα.

2ον) "Οτι ἔπειτα, ἀνταμώσαντες εἰς Μύκονον τοὺς εἰρημένους πειρατάς, ἔλαβον ἐκ τῶν ἀφαιρεθέντων πραγμάτων, ὁ μὲν Μιχαὴλ Νικολάου πάντα τὰ ἐδικά του πλὴν τῶν χρημάτων του, ἡ δὲ Μαρία ὅσα φανεροῦνται εἰς τὴν σημείωσιν, τὴν δποίαν δεικνύοντα, ἐπικυρωμένην καὶ ἀπὸ τὸν τότε Τοποτηρητὴν Μυκόνου Νικόλαον Παντελῆ.

3ον) "Οτι ὅσα ἄλλα ἐζήτει ἡ Μαρία καὶ ὁ Μιχαὴλ Νικολάου, ὡς παρεσημείωσεν ἐν τῇ ἀπογραφῇ ὁ τότε Τοποτηρητὴς Ν. Παντελῆς, τὰ ἡρηθῆ μὲν ὁ πλοίαρχος, οἱ ἄνθρωποι ὅμως ὀμολόγησαν ὅτι ἦσαν σῦνα.

4ον) Τὰ αὐτὰ ἐβεβαίωσεν ἐνόρκως καὶ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὁ Τοποτηρητὴς Νικόλαος Παντελῆ.

5ον) "Οτι, ἐπειδὴ ὀμολογήθη παρὰ τοῦ αὐτοῦ Γιαλούρη ὅτι ἥτον αὐτουργὸς καὶ εἰς τῶν τριῶν ἀρχηγῶν τοῦ πειρατικοῦ πλοίου, εἶναι ὑπεύθυνος.

6ον) "Οτι ὁ λόγος ὅτι, ὅσα ἔλαβε, τὰ ἐπέστρεψε, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ζητηθοῦν οἱ ἄλλοι, δὲν εἶν’ εὔλογος ἀπολογία, καθότι οἱ πειραταὶ εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι εἰς τὴν ἀπόδοσιν καὶ τελείαν ἀποζημίωσιν.

7ον) Τεθέντος ὑπ’ ὅψιν ὅτι ἡ πρᾶξις τῆς πειρατείας εἶναι ἐναργής, ὅτι ἀπεδόθη ΚΩΝΩΝ

μάλιστα μέρος τῶν ἀρπαγέντων, καὶ περὶ πλέον ὅτι οἱ δύο οηθέντες γυμνωμένοι, διὰ τὴν διατηρηθεῖσαν παρ' αὐτῶν εἰλικρίνειαν εἰν' ἄξιοι ὥστε νὰ τοὺς δοθῇ ὁ ὅρκος διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ποσότητος.

‘Η Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει:

Ιον) Ὁ Γιάννης Γιαλούρης εἰν’ ὑπεύθυνος διὰ τὴν γενομένην πειρατείαν πρὸς τὴν Μαρίαν τοῦ ποτὲ Γεωργίου Κουμούτση καὶ πρὸς τὸν Μιχαὴλ Νικολάον.

Ζον) Ἡ Μαρία τοῦ ποτὲ Γεωργίου Κουμούτση εἰν’ ὑπόχρεως νὰ δοκισθῇ μὲ τὴν θρησκευτικὴν τελετὴν, «ὅτι τὰ ἐν απολειφθέντα πράγματα ἦσαν δποῖα τὰ ἐφανέρωσεν ἡ αὐτὴ εἰς τὴν δι᾽ ἀντιπαραστάσεως μὲ τὸν Γιάννην Γιαλούρην ἐξομολόγησίν της τῆς 20 Νοεμβρίου 1828».

Ζον) Ὁ Μιχαὴλ Νικολάον εἰν’ δμοίως ὑπόχρεως νὰ δοκισθῇ μὲ τὴν θρησκευτικὴν τελετὴν, «ὅτι τὰ χρήματά του ἦσαν δπόσα τὰ ἐφανέρωσεν εἰς τὴν ἐξομολόγησίν του».

Τον) Ὁ Γιάννης Γιαλούρης, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὅρκου καὶ τῶν δύο, εἰν’ ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ τὴν τιμὴν τῶν ἐναπολειφθέντων πραγμάτων κατ’ ἐκτίμησιν δύο δοκίμων παρ’ ἐκατέρων τῶν μερῶν ἐκλεκτέων, κ’ ἐν ἀρνήσει θάτέρου, παρὰ τοῦ Δικαστηρίου, δμοίως καὶ τὰ χρήματα τοῦ Μιχαὴλ Νικολάον, διαφυλαττομένου εἰς τὸν αὐτὸν Γιαλούρην τοῦ δικαίου τῆς κατὰ τῶν συντρόφων του ἀγωγῆς, ὡς διαφυλάττεται καὶ εἰς τούτους τὸ δίκαιον τῆς ὑπερασπίσεως.

Ἐκοίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν πρώτην Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ δύδον ἔτους. Ἐν Αἴγινῃ.

‘Η Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ιω. Γ. Γιανετᾶς

Ἐδουάρδος Μάσσων

Γεώργιος Αθανασίου

‘Ο Γραμματεὺς

Ν. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαραλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διενθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ’ ἀρ. 2519 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

‘Ο Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

‘Αριθ. 53

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1828 διενθυνσιν τῆς Γραμματείας τῆς

